

[Sigsgaard.]

selvfølgelig de ansvarlige, der skal anlages, og det er det, jeg vil med de bemærkninger, jeg kommer med her. Jeg ser meget gerne, at forligspartierne kommer op og forklarer, hvorved de mener at det lovforslag, som de nu om lidt vil have vedtaget, adskiller sig i sin ånd, i sin virkning, fra det, der omhandles i straffelovens § 282. Det er da muligt, det kan forklares. Jeg synes, det var interessant at høre denne forklaring. Jeg skal lige tilføje, at strafferammen for åger er 2 års fængsel.

Dernæst skal jeg sige, at VS har stillet et ændringsforslag om, at de 25 pct.s tillæg til prisen i handel og vandel simpelt hen udgår, og vi har ikke hørt et eneste argument imod det forslag. VS foreslår også, at beboerne skal have 3 måneder til at tage stilling til tilbud om andelsovertagelse, og det forslag skal jeg ikke gøre flere bemærkninger om her. Jeg synes, det har været tilstrækkeligt motiveret. Endelig foreslås det, at ejerlejligheder, der er udstykket efter dette forlig, ikke skal give adgang til rentefradrag. Det burde det i og for sig også være overflødigt at argumentere for her, men alligevel skal jeg helt kort sige: hvad betyder det rentefradrag, som jeg har været med til at snakke om herinde i folketinget siden 1964, uden at der er sket noget ved det — desværre? Det betyder jo kun, at sælgeren får en merfortjeneste på 50-60.000 kr. pr. lejlighed. Merfortjenesten skal bagefter betales af de øvrige skatteydere. Den gennemsnitlige boligudgift bliver den samme, hvad enten der er rentefradrag eller der ikke er rentefradrag, men inden for ejergruppen betyder rentefradraget naturligvis, at de velstillede kommer til at sidde lidt billigere end de mindre velstillede.

Som sagt venter vi nu kun på — nu er folk så småt ved at blive kaldt til, kan man se — at der skal strømme de nødvendige ca. 100 medlemmer til for at foretage de afstemninger, som jeg har sammenlignet med noget, der omhandles i straffeloven. Men det skal karakteriseres ved slutningen af denne debat, at det, der laves her, det er udtryk for en ren klassepolitik, en ren klassepolitik til gavn for en ganske lille gruppe af ejere og til skade for alle dem, som ikke ejer udlejningsejendomme.

Knud Damgaard (S):

Når jeg deltager i boligdebatter her i tinget, så tænker jeg altid med stor glæde på Kaj Munks lille skuespil „Før Cannae“, hvor han lader den store Hannibal udfolde sig med stærke ord, og hvor den gamle romerske feltherre Fabius slutter debatten med at sige, at den, der råber højest, har ikke så forfærdelig meget på hjerte, og sandheden skaffer sig ørenlyd i kraft af sig selv. Det synes jeg nok det var rimeligt at anføre i forbindelse med det sidste indlæg.

Jeg må sige til hr. Sigsgaard, at der er ingen, der tvinger lejerne til nogen ting. Der er overhovedet ikke tvang forbundet med dette her. Der er tale om, at lejerne får et tilbud, som de kan tage imod, hvis de har lyst til det, og hvis de ikke har lyst til det, så har de nøjagtig den samme beskyttelse i form af uopsigelighed i henhold til lejelovens bestemmelser, som de havde i forvejen. Det var derfor sort tale, der blev fremført her om trusler, om åger, og hvad andet godt der kan siges i forbindelse med straffeloven. Det har intet med den foreliggende sag at gøre.

Må jeg så sige til VS' holdning til dette her, at der er i hvert fald et par forhold, som undrer mig. I det notat, som hr. Wilhjelm har lavet, og som følger dette forlig, har der dels været tale om en række beregninger, hvis grundlag i hvert fald har været forkert, men dernæst har der været tale om en art kampskrift, der skulle ud på basis af partifællernes spørgsmål til hr. Wilhjelm selv, og som et af de svar, man giver fra hr. Wilhjelm's side, gøres der udtrykkeligt opmærksom på, at andelsboligen jo er en nyttig ting, det er da noget, man i hvert fald bør foretrække fremfor den almindelige ejerbolig. Ja, hr. Wilhjelm går endda så vidt at sige noget rigtigt ud over det, nemlig at man rent faktisk vil kunne beslutte sin husleje selv, og hr. Wilhjelm taler om, at lejen i disse andelsboliger ikke udsættes for påvirkning af inflationsræset. Jeg forstår bare ikke, at hr. Wilhjelm ikke fører det her frem. Det er jo et vigtigt argument for de lejere, som — rimeligt eller urimeligt — taler om de kraftige lejeforhøjelser, der er blevet pålagt dem.

Må jeg endelig sige — jeg skal nok lade være med at gå for meget i detaljer i dette her — at det forekommer mig, at der er to